

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Devrimin Onuncu Yıldönümünde

(16)

O halde Değişim Nasıl Olacak?

Üçüncüsü: Devleti kurarken Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in metoduna bağlı kalmak:

İslam'ın, Allah'tan vahiy yoluyla gelen yönetime ulaşmadaki metodu ile Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in devleti kurarken takip ettiği metodu incelendiğinde, bunun tek bir metot olduğu görülecektir. Dolayısıyla bu metotta, demokratik oyuna ve aşama aşama bile olsa Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla olan bir yönetime girmek yoktur. Dolayısıyla da bir cemaat için en evla olanı, her deneyimde bu yıpranma ve başarısızlık üzerine başarısızlık yaşamak yerine kendinden öncekilerden ders çıkarmaktır. Aksi taktirde ümmette umutsuzluk ve hayal kırıklığından, İslam'ın çarpıtılmasından ve sömürgeci kafirin nüfuzunun pekiştirilmesinden başka bir şey elde edemeyeceğiz. Zira Cezayir'deki demokrasi, İslami hareketlere felaket ve musibetlerden başka bir şey getirmedir! Hala da yaşadığı deneyiminin bedelini kanı, onuru ve güvenliğiyle ödüyor. Filistin ve diğer yerlerde de aynı şekildedir.

İslam'ın devleti kurmadaki metodu, otoriteyi ümmet yoluyla almaktır. Şayet ümmet otoritesine sahipse, onu dilediğine verir, dilediğinden de geri alır. Dolayısıyla hiç kimse ümmetin otoritesine üstün gelemez. Kitlelerin için son söz, kamu bilincinden kaynaklı kamuoyu oluşmasının ardından ümmete liderlik etmesidir. Şayet ümmetin otoritesi yoksa, dahası ümmet ile otorite arasında bir engel olmak için orduları harekete geçiriliyor ve baskı araçları oluşturuluyorsa, o zaman İslam'a yönelik kamu bilincinden kaynaklı kamuoyu oluşturmak için ümmet içinde çalışmak gerekir. Ardından güç merkezleri yoluyla, yani yöneticileri iktidardan indirmek için ordudan nusret talep etmek yoluyla ümmetin gasp edilen otoritesini geri almak gerekir. Her iki durumda da otorite, devletin kurulduğunda ülkenin kuvvetlerine dayalı bağımsız bir otorite olur.

İşte bu cemaat, askeri konseyin, sandıkların sonucuna saygı göstereceğine dair vaatlerine güvenmekle ve sözde demokrasilerinin sonucu için uluslararası toplumun ve özellikle Amerika'nın saygısını kazanacağına dair bahse girmekle hata yapmıştır. Dolayısıyla o, -yani cemaat-, kitleleri Allah'ın hükmünün uygulandığı yeni bir devlet etrafında toplayacak kamu bilincinden kaynaklı kamuoyu oluşturmakla ve devleti güçlü kılmak ve onu sağlam bir zemine oturtmak için zorluklara katlanmakla meşgul olmadı, ki bu ölümcül bir hatadır! Allah onları affetsin.

Dördüncüsü: Siyasi hedeflere ulaşmada medyanın rolünün idrak edilmesi:

Medyanın siyasi hedeflere ulaşmada önemli bir rol oynadığında şüphe yoktur. Zira medyanın, kamuoyunun, halkın maneviyatının ve yerel ve uluslararası desteğin harekete geçirilmesi üzerinde etkisi vardır. Bu nedenle mevcut ülkelerdeki etkisi nedeniyle dördüncü otorite olarak kabul edilir. Dolayısıyla da devletin gölgesinde büyük bir yatırım yapılması gerekir.

Bu mesele, Muhammed Mursi'nin iktidarı döneminde yönetimden sorumlu kişilerin zihinlerinde gizliydi. Dolayısıyla kendisine göre ilerlemesi için sağlam ve bağlayıcı bir stratejik plan belirlemeksizin medyayı terk etti. Dahası medyanın, kendisine hakaret etmesine, aşağılamasına, alay etmesine, kamuoyunu kendisine, yönetimine ve cemaatine karşı harekete geçirmesine müsaade etti. Nitekim Mursi'nin medya üzerinde güçlü bir etkisi olmadı. Dahası Mübarek'in yaptığı gibi medyayı elinde bir

araç haline getirdi. Böylece medya elinden kaçıp gitti. Dolayısıyla bu medya, insanları özel olarak Müslüman Kardeşlere, genel olarak da İslami akımlara karşı harekete geçirmeyi başardı. Dolayısıyla da medya, başkan ve tüm kararlarıyla alay etmeye, sorunları öne çıkarmaya, dahası abartmaya başladı. Bunun üzerine gözlemciler ülke çöküyormuş gibi geldi, bunun nedeni olarak da onlarca yıldır devam eden yolsuzluk ve kötü yönetime değil de aksine tüm hatalar, belalar ve sorunlar Mursi'nin yönettiği yıla yüklendi. Medyanın bu şekilde kışkırtılması da insanların hoşnutsuzluğunda önemli bir artışa ve net bir istikrarsızlık durumuna yol açtı ki bu da büyük bir düşüşe neden oldu.

Beşincisi: Kitlenin, siyasi bir bilince ve manevra kabiliyetine sahip olması gerekir:

Devlet, döneminin başlangıcında, dahili, bölgesel ve uluslararası arenalar düzeyinde icat edici siyasi eylemler, akıllı ve güçlü siyasi manevralar gerektiren bir durumda olmalıdır. Bu da adamlarının, çevrelerindeki dünyayla bilinçli bir ilişki içinde olmalarını, koşullarının ve üzerinde bulunduğu uluslararası durumların farkında olmalarını gerektirdiği gibi devletlerin ilişkilerinin, bağlantılarının ve yönelimlerinin dakik bir şekilde idrak edilmesini gerektirir. Aynı şekilde insanların doğasının ve nefsiyetlerinin de idrak edilmesini gerektirir. Ayrıca gerilim noktalarının yanı sıra kesişme noktaları hakkında tam bir bilgi sahibi olmayı, bu devletlerin hayati çıkarlarını ikincil çıkarlarından ayırt etmeyi ve ortaya çıkan devlete hizmet etmek için bu maslahatlarla iyi manevralar yapmayı gerektirir. Tüm bunlar da siyasi farkındalığı gerektirdiği gibi büyük bir bilgi birikimine sahip, zeki ve siyasi planlar çizebilen ve her meseleye gerektiği gibi hazırlanabilen adamların olmasını gerektirir.

Hişam Kandil hükümetinin kafa karışıklığının boyutu, akıllı ve icat edici beyinlerden yoksun olduğu ortaya çıkmıştı. Nitekim bu, Cumhurbaşkanı Mursi'nin, toplananlardan hiçbirinin haberi olmaksızın canlı olarak yayınlanan önemli stratejik bir dosyayı (Rönesans Barajı dosyası) tartışmak için bazı siyasi güçlerle yönettiği toplantıda açıkça ortaya çıkmıştı. Bu da bu güçler tarafından çözüm ve manevralar için insanların kahkaha atmasına ve dalga geçmesine neden oldu. Ayrıca başkan, birçok pozisyonda kararsız kalan, aldığı kararı uygulayamayan veya akşam aldığı karardan sabah geri dönen biri olarak görüldü.

Altıncısı: Eski siyasi ortamı ortadan kaldırmak ve ondan kurtulmak için başlamak gerekir:

Ortaya çıkan devletin karşı karşıya olduğu en büyük tehlikelerden biri; İktidarı elinden alınan ve devletin ve sisteminin yıkıntıları üzerine yeni bir devlet kurulan eski siyasi merkezin temsil ettiği tehlikedir. Zira o, yeni devletin çıkarlarına darbe indirdiğini ve nüfuzunu, prestijini ve otoritesini ortadan kaldırdığını görecektir. Dolayısıyla kitleleri kışkırtarak, onları içeriden devlete karşı harekete geçirecek veya diğer devletlerle komplo kurarak ya da devlete darbe indirmek için onlarla ittifak ederek devlete ve başkanına karşı tuzak kuracaktır.

Bu nedenle bu siyasi ortamı ortadan kaldırmak ve kitleler üzerindeki etkisinin tüm kanallarından kurtulmak için önlemler alınması gerekir. Ayrıca ister insani eylemleri örtbas eden elçilikler ve misyonlar olsun, ister aldatma, ikiyüzlülük, komplo ve Batı'nın planlarının ülkemizde uygulanması için yetiştirilmiş medyaacılar olsun kafirlerin devlete yönelik tüm kem gözlerinden kurtulmak gerekir. Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in, başta Abdullah bin Ebi bin Selul olmak üzere Medinelî Münafıklara ve Dırar mescidinin insanlarına karşı nasıl davrandığını gördük. Nitekim onlara karşı hikmet ve kararlılıkla muamele etmiş ve Mekke'de Ebu Süfyan'ın konumunu ve prestijini koruyarak şöyle demiştir: Ebu Süfyan'ın evine giren güvendedir. Dolayısıyla başka bir grup onların kanlarını dökerken bir diğer grup ise kalplerini birleştirmiş ve onlara cömertçe davranmıştır. İnsanların geneline ise haydi gidin siz özgürsünüz demiştir.

İşte bu eylemler, siyasi ortamla nasıl başa çıkılacağına harika bir örneğini ortaya koymaktadır.

Kalplerin birleşmesi önemli bir konu olup bu, İslam üzerine bir birleşme değil bilakis devlet üzerine bir birleşmedir. Dolayısıyla muhalif olan insanlara asla düşman olunmamalı, bilakis onlara devletin onların devleti olduğunu, bir mezhep, taife veya grubun devleti değil de bütün Müslümanların devleti olduğunu açıklamalıyız. Nitekim devlet, şeriatın onlara getirmiş olduğu tüm hakları garanti eder ve onları şeriatın farz kılmış olduğu tüm vaciplerle yükümlü kılar. Dahası o, zimmet ehlinde olan gayrimüslimlere de güzel bir şekilde kucak açan ve onları koruyan bir devlettir. Ayrıca devlet, her yerde ve her düzeyde halkla ve onların liderleriyle iletişim kurmak için büyük bir çaba göstermeli, herkesin hak ve görevlerini açıklayan anayasayı sunmalı, onu tartışmalı ve devlet içindeki insanların geneli arasında memnuniyet oluşturacak nedenler üzerinde durmalıdır. Böylece insanların devlet etrafında toplanmasını sağlayacak kamu bilincinden kaynaklı bir kamuoyu oluşsun ki devlet onların devleti olsun, onu savunsunlar ve ona değer versinler.

Yedincisi: Kendi kendine yeterliliğin olması ve başkalarına güvenilmemesi:

Devletin başında olanlar, İslami ekonomik sistemi uygulamak ve ekonomi politikasını tatbik etmek için doğrudan ekonomik duruma çözüm getirecek dakik nizamla ve üst düzey siyasetlere sahip olmalıdırlar. Hatta devletin ekonomisi, kafir devletlerin ekonomisinin çarkına bağlı kalmamalı, başından beri insanların temel ihtiyaçlarını karşılamak için kendi kendine yeterlilik olmalı ve başkalarına bağlı kalınmamalıdır. Yani dış yardımların ve onların yıkıcı tehlikelerinin insafına kalınmamalıdır.

İşte Dr. Mursi de böyle olmadı. Zira görevden alınanların (devrik) döneminde olduğu gibi işlerin yalpalayarak gitmesine izin vermesinin yanı sıra insanlara açık ve net bir İslami ekonomi izlediğini açıklamadığı gibi o zaman başarısız olan Yüz Gün Planı adlandırması ise sahada hiçbir gerçeği olmayan vaatlerden ibaretti. Ayrıca silahlı kuvvetlerin şekli bir lideri olmaya rıza gösterdi, askeri kuruma ise muğlak mali ve ekonomik bir imparatorluk bıraktı. Dahası yönetimi boyunca onu övmeye devam etti ve finansman, silahlanma ve eğitim olarak ordunun başına musallat Amerika'nın gücünü kaldırmak için çalışmayı ihmal etti.

Son olarak Mısır ve diğer İslam beldelerindeki çözümün, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet'in altında İslami bir yönetimi talep eden hiç kimsenin karşı koyamayacağı güçlü bir kamuoyunun oluşmasının, sulandırmadan, taviz vermeden ve yöneticilerden, politikacılardan, medyadan ve siyaset sahnesinden çıkarılması gereken tüm yozlaşmış siyasi çevrelerden oluşan Batı'nın ajanlarına yağcılık yapmadan ümmetin iradesinin onu kamil bir şekilde İslam'ı tatbik etmeye götürecek güçlü ordusunun iradesiyle birleşmesinin ardından Müslümanların tam, eksiksiz ve şartsız olarak yönetimi almaları olduğu idrak edilmelidir. Hiç şüphe yok ki bu çözümde İslam ordusunun rolü çok büyüktür ve bu devlete yardım edecek ve bekasını koruyacak olan da odur.

Çözüm, Muhammed Mursi'nin seçilmesinde olduğu gibi siyasete katılımı olmaz. Bilakis İslam Nizamını tamamen uygulayacak, ümmetin büyük kitlelerinin desteklediği ve eğip bükmeden ve kaçmadan İslam'ı uygulaması için muhlis Müslüman ordusunun kendisine nusret ve bağlılık verdiği bir yönetici ortaya çıkarmakla olur.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Hamid Abdulaziz**